

NOTY O AUTORACH

Elżbieta A d a m i a k, doktor, teolog. Urodzona w 1964 r. w Poznaniu. Studia teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W 1994 r. redaktor w Wydawnictwie Księży Marianów i sekretarz redakcji „Słowa wśród nas”, od tegoż roku redaktor w Wydawnictwie Księgarni św. Wojciecha. Współpracownik uczelni poznańskich: Instytutu Duchowości Carmelitanum, Wyższego Seminarium Duchownego oo. Karmelitów i Papieskiego Wydziału Teologicznego.

Członkini Europejskiego Towarzystwa Kobiet dla Badań Teologicznych.

Główne obszary badań: teologia feministyczna, mariologia, ekumenizm.

Najważniejsza publikacja książkowa: *Błogosławiona między niewiastami. Maryja w feministycznej teologii Cathariny Halkes* (1997). Tłumaczka niemieckiej literatury teologicznej.

Józef A u g u s t y n SJ, doktor, teolog, rekolekcjonista. Urodzony w 1950 r. w Ołpinach (woj. tarnowskie). Studia teologiczne w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie i na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

W latach 1984-1991 rekolekcjonista w Domu Rekolekcyjnym w Czechowicach-Dziedzicach, od 1991 r. w Centrum Duchowości w Częstochowie. Od 1995 r. również wykładowca na Wydziale Filozoficznym Towarzystwa Jezusowego w Krakowie.

Rzeczoznawca Ministerstwa Edukacji Narodowej w zakresie wychowania seksualnego w szkołach.

Wyróżniony Honorową Nagrodą miesięcznika „Powściągliwość i Praca”.

Główne obszary zainteresowań: integralne spojrzenie na człowieka (psychologia i duchowość), życie duchowe, kierownictwo duchowe.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Kwadrans szczerości* (1992); *Ojciec wzruszył się głęboko. Rekolekcje oparte na „Ćwiczeniach duchownych” św. Ignacego Loyoli* (1992); *Integracja seksualna. Przewodnik w poznawaniu i kształtowaniu własnej seksualności* (1993); *Jak szukać i znajdować wolę Bożą?* (1993); *Praktyka kierownictwa duchowego* (1993); *Życie i Eucharystia* (1993); *Duch wspomaga słabość naszą. Krótkie wprowadzenie do modlitwy* (1994); *Świat, Bóg i my* (1996); oraz cykl rozważań rekolekcyjnych: *Adamie, gdzie jesteś?* (1996); *Daj mi pić* (1996); *W Jego ranach* (1996); *Widzieliśmy Pana* (1996). Niektóre z powyższych książek tłumaczone na języki obce.

Ks. Jerzy B a j d a, profesor, teolog. Urodzony w 1928 r. w Krakowie. Studia z zakresu teologii w Instytucie Teologicznym w Tarnowie, prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz teologii moralnej na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie. W latach 1969-1973 wykładowca teologii moralnej na tymże Papieskim Wydziale Teologicznym. Od 1973 r.

pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, związany z Instytutem Studiów nad Rodziną w Łomiankach.

Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i Zespołu Redakcyjnego kwartalnika „Ethos”.

Główne obszary badań: podstawy teologii moralnej, szczególnie teologia powołania oraz problematyka teologiczno-moralna małżeństwa i rodziny.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Powołanie małżeństwa i rodziny* w serii „Teologia Małżeństwa i Rodziny”, t. 1 (1980); *Powołanie chrześcijańskie jako zasada teologii moralnej* (1984).

Krzysztof D y b c i a k, profesor, teoretyk i historyk literatury. Urodzony w 1948 r. w Łukowie. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim.

W latach 1971-1985 asystent w Instytucie Badań Literackich PAN. Od 1985 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, Towarzystwa Naukowego KUL, Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie. Członek Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Ethos”, Członek Rady Patronackiej Klubów Myśli Patriotycznej.

Wyróżniony Nagrodą Kościelskich (Genewa) i Nagrodą POL-CUL (Australia).

Główne obszary badań: teoria i historia XX-wiecznej krytyki literackiej i literatury emigracyjnej, relacje między religią a kulturą współczesną.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Gry i katastrofy* (1980); *Personalistyczna krytyka literacka. Teoria i opis nurtu* (1981); *Polen im Exil. Eine Anthologie* (1988); *Karol Wojtyła a literatura* (1991).

Roman D z w o n k o w s k i SAC, profesor, socjolog. Urodzony w 1930 r. w Dzwonku na Mazowszu. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1977 r. pracownik naukowy KUL.

Członek Komitetu Badań nad Polonią PAN i jego Prezydium oraz Rady Krajowej Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”.

Główne obszary badań: socjologia grup etnicznych, zwłaszcza na kresach wschodnich I i II Rzeczypospolitej, Kościół katolicki oraz Polonia i Polacy w dawnym ZSRR.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Společne listy pasterskie biskupów polskich 1891-1918* (1974); *Polska opieka religijna we Francji w latach 1909-1939* (1988); *Za wschodnią granicą 1917-1993* (1994); *Polacy na dawnych kresach wschodnich* (1995).

Bogumił G a c k a MIC, doktor hab., teolog. Urodzony w 1955 r. w Kole. Studia teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Duszpasterz młodzieży w latach 1981-1983 w Głuchołazach, 1987-1989 w Warszawie (Stegny). Od 1989 do 1992 r. prefekt, a od 1990 do 1996 r. wicerektor Seminarium Księży Marianów w Lublinie.

Główne obszary badań: personalizm amerykański, eklezjologia.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Personalistyczna eklezjologia Johna H. Newmana* (1989); *Bibliography of American Personalism* (1994); *American Personalism* (1995); *Personalizm amerykański* (1996) oraz tłumaczenia prac W. Whitmana, R.T. Flewellinga i B.P. Bowna.

Ks. Luigi G i u s s a n i, profesor, teolog, założyciel *Communione e Liberazione*. Urodzony w 1922 r. w Desio (Włochy). Studia teologiczne w Seminarium Duchownym Diecezji Mediolańskiej w Venegono. Po studiach wykładowca teologii w tymże seminarium. W latach pięćdziesiątych nauczyciel religii w szkołach średnich Mediolanu. W latach 1964-1990 profesor na Katolickim Uniwersytecie Sacro Cuore w Mediolanie.

W połowie lat pięćdziesiątych inicjator katolickiego ruchu młodzieży Gioventù Studentesca, później nazwanego Comunione e Liberazione. Założyciel i przewodniczący stowarzyszenia wierznych Fraternità di Comunione e Liberazione i stowarzyszenia eklezjalnego Memores Domini.

Konsultor Kongregacji do Spraw Duchowieństwa i Papieskiej Rady do Spraw Świeckich.

Laureat nagrody Premio Nazionale Cultura Cattolica.

Główne obszary badań: chrześcijańska formacja młodzieży, teologia pastoralna, teologia prawosławna z uwzględnieniem ruchu słowianofilskiego, amerykańska teologia protestancka, racjonalna motywacja wiary chrześcijańskiej, eklezjologia.

Autor licznych publikacji tłumaczonych na wiele języków, m.in. książek: *Grandi linee della teologia protestante americana* (1969); *Tracce d'esperienza cristiana* (1972; wyd. pol. *Śladami chrześcijańskiego doświadczenia*, 1988); *Moralità: memoria e desiderio* (1980); *Alla ricerca del volto umano* (1984); *All'origine della pretesa cristiana* (1988, wyd. pol. *U źródeł chrześcijańskiego roszczenia*, w druku); *Perché la Chiesa* (t. 1, 1990; t. 2, 1992); *L'avvenimento cristiano* (1993); *Il senso di Dio e l'uomo moderno* (1994, wyd. pol. *Zmysł Boga i człowiek współczesny*, w druku); *Si può vivere così?* (1994); *Realtà e giovinezza. La sfida* (1995); *Il tempo e il tempio. Dio e l'uomo* (1995, wyd. pol. *Czas i świątynia*, 1996); *Il rischio educativo* (1996); *Cara beltà* (1996); *Le mie letture* (1996); *Si può (veramente?!) vivere così?* (1996).

Włodzimierz Gołaszewski, magister sztuki, reżyser, producent, aktor, literat. Urodzony w 1951 r. w Łodzi. Studia na Wydziale Aktorskim Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi.

W latach 1975-1990 asystent reżysera i reżyser w Zespołach Filmowych. Obecnie właściciel firmy MAGIC S-ka z oo. i Teatru Galerii „Go”. Stały współpracownik Sekretariatu Misyjnego Księży Pallotynów w Ząbkach k. Warszawy.

Członek ZAiKS, ZASP i SFP.

Najważniejsze nagrody i wyróżnienia: Stadtkünstler Wilhelmshaven (1987), Grand Prix Document (Gdynia, 1988), Kryształowe Koziołki (Poznań, 1992), I nagroda OCIC i Miasta Warszawy (Niepokalanów, 1994).

Reżyser ponad sześćdziesięciu filmów fabularnych, dokumentalnych oraz spektakli teatralnych, a także autor reportaży, artykułów, dramatów, scenariuszy, opowiadań i wierszy oraz książki *Traperzy Kościoła* (1996).

Ks. Krzysztof Góźdz, doktor habilitowany, teolog. Urodzony w 1955 r. w Lubartowie. Studia teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, Katolickim Uniwersytecie w Eichstätt oraz na Wydziale Ewangelickim Uniwersytetu w Monachium.

Od 1989 r. dyrektor Diecezjalnego Domu Rekolekcyjnego w Lublinie, od 1991 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek TN KUL.

Główne obszary badań: teologiczne rozumienie historii, chrześcijański sens dziejów (szczególnie według W. Pannenberg i O. Cullmanna), antropologia i historia, chrystologia personalistyczna, eschatologia, protologia, sakramentologia, mariologia oraz historia zbawienia.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Jesus Christus als Sinn der Geschichte bei Wolfhart Pannenberg* (1988); *Historia i Logos. Profesorowi Cz. S. Bartnikowi na 60-lecie* (współred., 1991); *Nowa ewangelizacja odpowiedzią na wyzwania obecnego czasu* (red., 1993); *In Te Domine speravi. Księga pamiątkowa poświęcona Księdzu Arcybiskupowi Bolesławowi Pylakowi Metropolice Lubelskiemu* (współred., 1996); *Teologia historii zbawienia według Oscara Cullmanna* (1996).

Ks. Krzysztof Jeżyna, doktor, teolog. Urodzony w 1956 r. w Puławach. Studia teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1981-1982 wikariusz w Zakrzówku koło Kraśnika. Od 1982 do 1990 r. duszpasterz

akademicki Akademii Medycznej w Lublinie i kapelan Państwowego Szpitala Klinicznego nr 1, natomiast od 1990 do 1995 r. kapelan lubelskiego szpitala MSW i diecezjalny duszpasterz nauczycieli. Obecnie kapelan policji i współpracownik Duszpasterstwa Służby Zdrowia i Duszpasterstwa Akademickiego. Od 1995 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Główne obszary badań: ewangelizacja, moralność sakramentalna, apostołstwo świeckich, chrześcijański sens cierpienia.

Autor artykułów o powyższej tematyce oraz publikacji książkowej: *Akcja katolicka w II Rzeczypospolitej* (1996).

Kard. Franciszek Macharski, doktor, arcybiskup metropolita krakowski. Urodzony w 1927 r. w Krakowie. Studia filozoficzno-teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz we Fryburgu szwajcarskim.

Od 1950 do 1956 r. wikariusz w Kozach. W latach 1961-1962 ojciec duchowny Krakowskiego Seminarium Duchownego. Następnie do 1978 r. wykładowca na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie oraz w seminariach duchownych: krakowskim i częstochowskim. Jednocześnie (1965-1970) pracownik naukowo-dydaktyczny ATK w Warszawie. Od 1970 do 1978 r. rektor krakowskiego Seminarium Duchownego. W 1971 r. audytor na Synodzie Biskupów w Rzymie.

W 1978 r. mianowany arcybiskupem metropolitą krakowskim, w 1979 r. kreowany kardynałem. Członek Kongregacji Stolicy Apostolskiej: do Spraw Duchowieństwa, Wychowania Katolickiego, Biskupów, Instytutów Życia Konsekwentnego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. Członek Rady Kardynałów i Biskupów.

W latach 1979-1994 wiceprzewodniczący Konferencji Episkopatu Polski. Obecnie wiceprzewodniczący Rady Naukowej oraz członek Rady Głównej Episkopatu Polski, członek Komisji Episkopatu Polski do Spraw: Duszpasterstwa Ogólnego, Duszpasterstwa Ludzi Pracy i Duszpasterstwa Emigracji.

Doktor honoris causa Fu Jen Catholic University w Taipei (Tajwan), Adamson University w Manili (Filipiny) i ATK w Warszawie.

Balif Wielkiego Krzyża Honoru i Dewocji Zakonu Kawalerów Maltańskich.

Główne obszary badań: teologia pastoralna, homiletyka.

Autor licznych artykułów.

Marek Andrzej Marczewski, doktor, teolog. Urodzony w 1947 r. w Połczynie Zdroju. Studia z zakresu teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i bibliotekoznawstwa na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (podyplomowe).

Założyciel Wyższej Szkoły Służby Społecznej im. ks. Franciszka Blachnickiego w Suwałkach i jej rektor w latach 1993-1996. W latach 1993-1996 prezes, a obecnie wiceprezes Stowarzyszenia „Gaudium et Spes” w Suwałkach, przewodniczący Ośrodka Badań nad Diakonatem Stałym przy tym stowarzyszeniu.

Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi „za rozwój szkolnictwa wyższego”.

Redaktor wydawnictw zbiorowych, m. in. książek: *Diakon w Kościele współczesnym* (1991); *Oto daję ci imię nowe...* (1994), współautor *Proseminarium* (1995).

Vittorio Messori, dziennikarz. Urodzony w 1941 r. w Sassuolo (Modena, Włochy). Studia z zakresu nauk politycznych na uniwersytecie w Turynie.

Od 1972 r. zawodowy dziennikarz – do 1978 związany z „La Stampa”, obecnie z Grupą Czasopism Paulińskich („Famiglia Cristiana”, „Jesus”).

Wyróżniony nagrodami: Premio Pontano, Premio Nazionale Cultura Cattolica, Premio Bancuella.

Autor licznych publikacji i artykułów głównie o tematyce religijnej, tłumaczonych na wiele

języków, m.in. książek: *Ipotesi su Gesù* (1976, wyd. pol. *Opinie o Jezusie*, 1994); *Scommessa sulla morte* (1982); *Rapporto sulla fede: a colloquio con il card. Ratzinger* (1985, wyd. pol. *Raport o stanie wiary. Z księdzem kardynałem Josephem Ratzingerem rozmawia Vittorio Messori*, 1986); *Inchiesta sul cristianesimo* (1987); *Un italiano serio: il beato Francesco Faà di Bruno* (1990); trylogia: *Pensare la storia* (1992), *La sfida della fede* (1993), *Le cose della vita* (1995); *Patì sotto Ponzio Pilato?* (1992, wyd. pol. *Umęczon pod Ponckim Pilatem?*, 1996); *Opus Dei: un'indagine* (1994); *Varcare la soglia della speranza: intervista a Giovanni Paolo II* (1994).

Stanisław Nagy SCJ, profesor, teolog. Urodzony w 1921 r. w Starym Bieruniu. Studia w Seminarium oo. Franciszkanów w Krakowie, na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1952-1958 rektor Seminarium Księży Sercanów w Toruniu. Uczestnik prac Soboru Watykańskiego II. Od 1958 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL (obecnie emerytowany). Profesor Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie oraz Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu.

Członek komisji przygotowującej Nadzwyczajny Synod Biskupów w 1985 r., członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej, międzynarodowej redakcji „Communio”, Rady Naukowej Synodu Ogólnopolskiego w Warszawie. Przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: teologia fundamentalna, ekumenizm, eklezjologia.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Chrystus w Kościele* (1982); *Kościół na drogach jedności* (1985); *Na progu trzeciego tysiąclecia* (w druku).

Ks. Sławomir Nowosad, doktor, teolog. Urodzony w 1960 r. w Zamościu. Studia teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1984-1988 wikariusz w Milejowie i w Lublinie. Od 1990 r. prefekt Wyższego Seminarium Duchownego diecezji lubelskiej, od 1994 r. wicerektor WSD diecezji zamojsko-lubaczowskiej. Od 1992 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie również wykładowca teologii moralnej w Kolegium Teologicznym w Zamościu i w Kolegium Teologicznym w Lublinie.

Członek Sekcji Polskich Teologów Moralistów. Sekretarz redakcji: „Roczników Teologicznych KUL z. 3 i „Zamojskiego Informatora Diecezjalnego”.

Główne obszary badań: teologia moralna anglikańska, moralne aspekty problematyki demograficznej, teologia moralna ogólna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *World Religions and the 1994 United Nations International Conference on Population and Development. A Report on an International and Interfaith Consultation (Genval, Belgium, May 4-7, 1994)* (współautor, 1994); *Nazwać dobro po imieniu. Nauka o sumieniu w anglikańskiej teologii moralnej* (1996).

Ks. Piotr Pawlukiewicz, licencjat teologii, kaznodzieja. Urodzony w 1960 r. w Warszawie. Studia na Papieskim Wydziale Teologicznym w Warszawie, Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i w Instytucie Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II w Rzymie.

Od 1985 do 1987 r. wikariusz parafii Otwock. W latach 1991-1992 prefekt w Wyższym Seminarium Duchownym w Warszawie. Od 1992 do 1995 r. dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Kurii Metropolitalnej warszawskiej. Obecnie wykładowca na Papieskim Wydziale Teologicznym i redaktor naczelny Katolickiego Radia „Józef” w Warszawie.

Członek radiowej Redakcji Mszy Świętej.

Bp Tadeusz Pierniek, profesor, prawnik, teolog. Urodzony w 1934 r. w Radziechowach koło Żywca. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim i w Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie, prawnicze na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie.

W latach 1960-1961 notariusz Kurii Metropolitalnej w Krakowie, 1965-1980 obrońca węzła małżeńskiego, 1965-1967 prefekt Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie. Od 1965 r. wykładowca i kierownik Katedry Prawa Kanonicznego w PAT w Krakowie, a w latach 1967-1976 również pracownik naukowo-dydaktyczny ATK w Warszawie. Od 1987 r. sekretarz generalny II Synodu Plenarnego w Polsce. Od 1992 r. biskup pomocniczy w Sosnowcu. W latach 1992-1993 zastępca sekretarza generalnego Episkopatu Polski, od 1993 r. sekretarz generalny Konferencji Episkopatu Polski.

Członek Papieskiej Rady do Spraw Interpretacji Tekstów Ustawodawczych, Komisji Prawnej Episkopatu Polski, Komisji Wspólnej Episkopatu i Rządu RP. Krajowy duszpasterz prawników.

Główne obszary badań: kościelne prawo procesowe, osobowe i teologia prawa.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Normy ogólne kanonicznego procesu sądowego* (1970); *Prawodawstwo Kościoła w Polsce* (red., t. 1, 1971; t. 2, 1974); *Karol Wojtyła jako biskup krakowski* (współred., t.1, 1988).

Adam R o d z i ń s k i, profesor, etyk, filozof kultury. Urodzony w 1920 r. w Grabnie k. Wojnicz. Studia z zakresu filologii polskiej i filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1952-1996 pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Ethos”.

Główny obszar badań: aksjologia kultury.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Sprawiedliwość chrześcijańska wobec problemu nierówności majątkowych w II i III wieku* (1960); *U podstaw kultury moralnej* (1980); *Osoba i kultura* (1985); *Osoba, moralność, kultura* (1988).

Lucyna Maria S e w e r y n i a k OCD, magister, polonistka. Urodzona w 1957 r. w Gostyninie. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1983-1988 asystent naukowy, redaktor w dziale literatur Encyklopedii Katolickiej. Od 1988 r. w Zakonie Karmelitanek Bosych w Dysie koło Lublina. Od 1995 r. uczestniczka fundacji Karmelu w Charkowie na Ukrainie.

Autorka haseł encyklopedycznych i artykułów.

Tadeusz S t y c z e ń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Członek-założyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny oraz Papieskiej Rady do Spraw Duszpasterstwa Służby Zdrowia. Członek Rady Zarządzającej Papieskiej Akademii Pro Vita. Redaktor „Roczników Filozoficznych” KUL (z. 2), współpracownik czasopism: „Aletheia”, „Anthropotes” i „La Nuova Europa”.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Nawarry w Pamplonie.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki, cz. I: Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie*

(1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993); *Życie jest święte* (współred., 1993); *Czytając „Przekroczyć próg nadziei”* (współred., 1995); *ABC etyki* (współautor, 1996).

Ks. Jan Szczurek, doktor, teolog. Urodzony w 1955 r. w Głogoczowie (woj. krakowskie). Studia z zakresu teologii na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie i na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, z zakresu filozofii w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

W latach 1981-1985 wikariusz w Kętach. Od 1989 r. wykładowca w PAT w Krakowie.

Członek m. in. Arbeitsgemeinschaft der Katholischen Dogmatiker und Fundamentaltheologen des Deutschen Sprachraums i Międzynarodowego Kolokwium Teologów w Berlinie.

Główne obszary badań: teologia dogmatyczna, szczególnie teologia trynitarna.

Autor książki *Imię jego niezgłębione* (1995); redaktor kilku publikacji zbiorowych.

Tadeusz Szkołut, doktor, estetyk. Urodzony w 1947 r. w Radzięcinie (woj. zamojskie). Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Od 1970 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UMCS. W latach 1986-1990 członek Komitetu Redakcyjnego „Studiów Estetycznych”. Obecnie członek Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Akcent”. Współpracownik „Kultury Współczesnej”.

Członek zarządu Wschodniej Fundacji Kultury „Akcent”, członek Lubelskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Polskiego Stowarzyszenia Edukacji Plastycznej, członek-współzałożyciel Towarzystwa Witkacyjańskiego.

Główne obszary badań: historia rosyjskiej myśli estetycznej, dzieje sztuki awangardowej w kontekście przeobrażeń socjokulturowych, współczesna sztuka i edukacja kulturalna oraz aksjologiczne dylematy współczesności.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Przemiany współczesnej świadomości artystycznej: wokół postmodernizmu* (red., 1992); *Czy kryzys wartości?* (współred., 1992); *Aksjologiczne dylematy epoki współczesnej* (red., 1994); *Nowoczesność i tradycja* (red., 1995); *Sztuka i edukacja w epoce ponowoczesnej* (red., 1995); *Aksjologiczne wyzwania przyszłości* (red., 1996); *Ponadestetyczny sens sztuki* (1997); *Antropologia filozoficzna i aksjologiczne problemy współczesności* (red., w druku).

Ks. Tomasz Węclawski, doktor habilitowany, teolog. Urodzony w 1952 r. w Poznaniu. Studia teologiczne na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu, Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie i w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

W latach 1979-1980 wikariusz w Pniewach. Od 1983 do 1987 r. sekretarz metropolity poznańskiego oraz w latach 1983-1989 pracownik naukowo-dydaktyczny PWT w Poznaniu. Od 1987 r. wicedyrektor, a od 1989 r. rektor Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu. Od 1991 r. również wykładowca w Instytucie Filozofii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza.

Członek Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk (Komisja Teologiczna) i Zespołu Redakcyjnego miesięcznika „Znak”.

Główne obszary badań: teologia fundamentalna, problemy z pogranicza teologii i filozofii.

Publikacje książkowe: *Obecność i spotkanie* (1981); *Zwischen Sprache und Schweigen. Eine Erörterung der theologischen Apophase im Gespräch mit Vladimir N. Lossky und Martin Heidegger* (1983); *Elementy chrystologii* (1988); *Gdzie jest Bóg?* (1992); *Jezus. Bóg, któremu wierzymy* (1993); *Wspólny świat religii* (1995); *Rekolekcje z Karolem Čapkiem* (1995); *W teologii chodzi o Ciebie* (1995).

Teresa Narcyza Wojtarowicz OP, doktor, etyk, filozof. Urodzona w 1941 r. w Świegocinie (woj. nowosądeckie). Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1973-1983 pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Od 1977 r. w Zarządzie Zgromadzenia Sióstr św. Dominika, od 1983 r. wikaria generalna zgromadzenia.

Główne obszary badań: zagadnienia dotyczące życia konsekrowanego, etyka, myśl filozoficzna D. von Hildebranda.

Autorka artykułów.

Witold Z d a n i e w i c z SAC, profesor, socjolog religii. Urodzony w 1928 r. w Ołtarzewie k. Warszawy. Studia w Wyższym Seminarium Duchownym Pallotynów w Ołtarzewie i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W 1957 r. – kapelan sanatoriów dziecięcych w Otwocku. W latach 1959-1960 kierownik Ośrodka Wyższego Wykształcenia Religijnego w Gdańsku i Sopocie. Obecnie kierownik Katedry Socjologii Religii ATK w Warszawie, profesor Wyższego Seminarium Duchownego Pallotynów w Ołtarzewie, Dyrektor Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego SAC oraz Instytutu Teologii Apostolstwa SAC.

Członek Rady Naukowej Głównego Urzędu Statystycznego.

Główne obszary badań: statystyka Kościoła, socjologia zakonu, przemiany religijności w Polsce i w Kościele.

Autor i redaktor stałych opracowań w serii „Statystyka Kościoła Rzymskokatolickiego” oraz prac z zakresu socjologii religii.